

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο διάσημος κριτικός Ουίλλιαμ Ρίττερ μελέτη ἡ δημοσιεύσας τὸ γλαφυρὸν περὶ Γύζη περὶ Γύζη ἄρθρον εἰς τὴν γαλλικὴν «Καλλιτεχνικὴν Ἐπιθεώρησιν», ἐδημοσίευσε μετὰ τινος ἐβδομάδος ὀλόκληρον μονογραφίαν περὶ Γύζη εἰς τὴν περιφημοῦ συλλογὴν τὴν ὀνομαζομένην τοῦ «Κνακφούρ», ὅπου ἔχουν δημοσιευθῆ ἰδιαιτέρας μονογραφίαι περὶ ὄλων τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν, ἀπὸ τοῦ Ραφάηλου, τοῦ Βερονέζ καὶ τοῦ Ρέμβραντ μέχρι τοῦ Μεσσονιέ, τοῦ Οὐώττς καὶ τοῦ Μπαϊκλιν. Ὁ κ. Ρίττερ θὰ δημοσιεύῃ κατόπιν γαλλιστὶ καὶ νέον πληρέστερον ἔργον περὶ τοῦ Γύζη, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν περὶ τοῦ Μπαϊκλιν κλασικὴν μελέτην του. Ἐκ τῶν ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ἐκθέσει τοῦ Μονάχου ἔργων τοῦ Γύζη, ἐκτός τῶν δύο μεγάλων εἰκόνων, αἵτινες ἀνηγγείλαμεν ὅτι ἠγοράσθησαν, ἐπωλήθησαν καὶ ἄλλα μικρότερα ἔργα, περὶ τὰ ἑξῆς.

Ἀποκαλυπτῆρια ἀνδριάντων Ἐν Σαλτζβούργ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτῆρια τοῦ μνημείου τῆς αυτοκρατορίας Ἐλισάβετ ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ γλύπτου Edmond Hellmer. Ἐπαινεῖται τὸ εὐγενὲς τοῦ παραστήματος, τῆς ἀπεικονιζομένης αυτοκρατορίας καὶ ἡ κλασικὴ ἀπλότης τῶν γραμμῶν. Ὁ γλύπτης κατώρθωσε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν μορφήν τὴν ἔκφρασιν ἐκείνην ἣτις ἦτο οἰκεία εἰς τὴν αυτοκράτειραν καὶ ἐξεδήλου τὴν ὥραιαν αὐτῆς ψυχὴν. Ἀπέφυγε νὰ θέσῃ ἐν πρώτῃ μοίρᾳ τὴν ὁμοιότητα, ἐπιζητήσας τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμῶν, οὕτω δὲ παρήγαγε γνησίως καλλιτεχνικὸν ἔργον.

Ἐπίσης ἐν Qels ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτῆρια ἀνδριάντος ὀρειχαλκίνου τοῦ αυτοκράτορος Φρειδερίκου φιλοτεχνηθέντος ὑπὸ τοῦ βερολιναίου γλύπτου Böse.

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις Ἐν Ἀμβούργῳ κατ' αὐτὰς δύο λίαν ἐνδιαφέρουσαι ἐκθέσεις λειτουργοῦσι ζωγράφων, ἰδίᾳ Γάλλων ἐξ ὧν διακρίνονται τὰ ἔργα τοῦ Corot, τῆς Rosa Bonheur τοῦ Dupré κτλ.

Ἐν Δυσσελδὸρφ πρό τινος ἐγένοντο τὰ ἐγκαίρια τῆς ἐτησίας καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, ἣτις ἐφέτος διακρίνεται διὰ τὰ καλὰ αὐτῆς ἔργα, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησάσης αὐστηρότητος ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸ πάντων ὑπερέχουσι νεαροὶ τινες καλλιτέχναι, τὸ πρῶτον ἦδη ἐκθέτοντες, ὧν οἱ ἄριστοι εἶνε ὁ J. Hansen καὶ ὁ ρώσσοσ Σέργιος Pyrsin. Πάντα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς, τοπεῖα, θαλασσογραφία, ἄψυχος φύσις, ἀντιπροσωπεύονται ἐπαρκῶς, μετὰ δὲ τῶν καλλιτεχνῶν δέον ἰδίως νὰ μνημονευθῶσιν οἱ Péter Philippi καὶ Otto Heichert.

Θάνατος καλλιτεχνῶν Ἐν Μονάχῳ νεώτατος ἀπέθανεν ἐσχάτως ὁ διακεκριμένος ζωγράφος Γουλιέλμος Βόλτς. Γεννηθεὶς ἐν Καλσρούῃ τῇ 8 Δεκεμβρίου 1855, ἐσπούδασε κυρίως τῷ 1882—83 ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς ἐξόχοις ζωγράφοις Lefebvre καὶ Bouguereau. Διάνοια λίαν γόνιμος καὶ εἰς τοὺς πρώτους ἱστορικοὺς αὐτοῦ πίνακας εἰς τὸν παριστῶντα «τὴν Ἡρωιδάδα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωάννου», καὶ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ μεγάλας συνθέσεις διακρίνονται αἱ ἰδανιστικαὶ τάσεις τῆς τεχνοτροπίας αὐτοῦ. Ὑπερέχουσι αἱ εἰκόνες αἰ

ἐλημμένοι ἐκ τοῦ κύκλου τῶν παραμυθῶν καὶ τῶν λαϊκῶν καὶ χριστιανικῶν παραδόσεων, αἱ δὲ γυναίκεαι κεφαλαὶ τῶν ἁγίων, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Καικιλίας ἀποπνεύου ὑψηλὴν ποιήσιν καὶ εἰδωλλιακὴν ἀπλότητα.

Ἐπίσης ἐν Δυσσελδὸρφ ἀπέθανεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ ζωγράφος Ervin Küsthasdt καὶ ὁ τοπειογράφος Erman Pokle.

Ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ ὁ μέγας τεχνοκρίτης Ἔρμαν Γρίμμ, μεγίστην ἐξασκήσας ἐπίδρασιν ἰδίως ἐπὶ τοῦ κοινῶ ὡς πρὸς τὰ καλλιτεχνικὰ καὶ αἰσθητικὰ ζητήματα.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἐν Πράγῃ εἶναι ἀπὸ τινος ἀνοικτὴ ἡ Βοημικὴ ἐτησίᾳ καλλιτεχνικὴ ἐκθέσις ἣτις δικαίως ἐπαινεῖται μεθ' ὄλων τῶν διεξαχθέντων κατ' αὐτῆς σφοδρὸν πόλεμον. 713 ἔργα ἐν ὄλῳ ἐξετέθησαν, ὧν τὰ πλεῖστα κάλλιστα. Ἐξέθεσαν καὶ ζωγράφοι ξένοι, ἐξ ὧν διακρίνεται ὁ Frans Stuck.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἐν Βασιλείᾳ ἀπέθανεν ὁ ἄριστος τῶν Ἑλβετῶν ζωγράφων, ὁ Hans Sandreuter, ὁ προσφιλέστατος τῶν μαθητῶν τοῦ ἐξόχου καλλιτέχνου Ἀρνόλδου Μπαϊκλιν. Ἐγεννήθη τῷ 1850. Ἠκολούθησε τὸν Μπαϊκλιν ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ Παρισίοις σπουδάζων ὑπὸ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ. Εἰς πάντα τὰ ἔργα του διακρίνεται ἡ τεχνοτροπία τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ, ἐξέχουσι δὲ μετὰ αὐτῶν τὰ τοπεῖα καὶ αἱ εἰδογραφίαι αὐτοῦ.

Τὸ μουσεῖον τῆς Γενεύης ἠγόρασε πολλοὺς πίνακας καὶ πολλὰ σχεδιογραφήματα τοῦ Γύζη.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἀκριβῶς ὅτε ἐκυκλοφόρει τὸ φύλλον **θάνατος** τῆς «Πινακοθήκης» τοῦ λήξαντος μηνός, **Μορέλλη** τηλεγράφημα τοῦ ἐν Νεαπόλει ἀναποκριτοῦ μας λαχωνικώτατον ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ μεγαλειότερου Ἰταλοῦ ζωγράφου Δομινίκου Μορέλλη. Ἦτο θλιβερὰ ἀληθῶς ἡ σύμπτωση νὰ γίνεταί γνωστὴ ἐν Ἑλλάδι ἡ συμπαθὴς μορφή του, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξέπνευσεν ὁ ἐμπνευσμένος καλλιτέχνης. Ὁ Μορέλλης ἀπέθανεν ἐν Νεαπόλει καρδιακός. Ὁ τελευταῖος του θρίαμβος ἦσαν αἱ εἰκόνες τῆς Ἁγ. Γραφῆς.

Ἐντὶ μνημοσύνου, ὅπερ ὀφείλει πᾶσα καλλιτεχνικὴ ψυχὴ, ἡ «Πινακοθήκη» εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ δημοτικώτερα ἔργα του, τὸ «Πρωϊνὸν ἄστρον», ἀργότερα δὲ καὶ ἀνέκδοτα σκίτσα τοῦ μεγάλου ζωγράφου, ἅτινα ἠτύχησε νὰ δεχθῆ παρ' αὐτοῦ ἐν Νεαπόλει ὁ ἄριστος Ἑλλήν μαθητὴς του καὶ συνεργάτης τῆς «Πινακοθήκης» κ. Ἐπ. Θωμοπούλος, ὅστις καὶ ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μορέλλη τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν :

Φίλιππε μου,

Τὴν 13 τοῦ μηνός παρέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ Δομινίκος Μορέλλης, ἀκουμβισμένος στὴν μεγάλην του πολυθρόνα, μετ' ὅν κυανοῦν του σκοῦρον καὶ τὰ λινα κλειστά του ρούχα, ἀταράχως καὶ γαληνῶς, μετ' ὅ χαμόγελο ἐκεῖνο ποῦ ἄφινε νὰ τοῦ διαφεύγῃ ὁπότεν ἠσθάνετο ψυχικὴν εὐχαρίστησιν. Ὁ διδάσκαλός μου δὲν ἀπέθανεν ζῆ καὶ ζῆ εἰς τὰ ἔργα του· τὸ σῶμά του μόνον ὑπέκυψε εἰς τὸ πεπρωμένον, τὸ πνευμά του ὅμως, ἡ ποίησίς του, ὁ ἔρωσ του, τὰ αἰσθηματά του,

ζούν προς δόξαν τῆς τέχνης καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸν ἐσεβόμεν καὶ τὸν ἡγάπων ὅπως ὅλοι του οἱ μαθηταὶ καὶ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴ ἤσυχον καὶ ἀληθινὴ λύπη τοῦ μοῦ ἐπροξέντησεν ὁ θάνατός του.

Ποῖος ἐκ τῶν μαθητῶν του δὲν θὰ γύσῃ δάκρυ ὀπιταν θυμηθῆ με πῶσαν ἀγάπην συνεβούλευε καὶ ἐδίδασκε, ποῖος θὰ λησμονήσῃ τὰ μαθήματά του τῆς συνθέσεως; Τὸν ἐνθυμούμαι ἀκόμη ὡς νὰ τὸν ἔχω ἐμπρός μου, ὅποταν με ὠδήγει εἰς τὸ σπουδαστήριον καὶ μοῦ εἰδείκνυε διάφορα σχέδια τὰ ὁποῖα εἶχε εἰς ἓνα πράσινο φύλακα καὶ πράγματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἔφερον ἀναμνήσεις προσφιλεῖς. Ἦτο σεβαστός καὶ ἀγαπητός εἰς ὅλους, ὑπερηγάπα δὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποῖαν ἀπεκάλεε συγνάκις μητέρα τοῦ ὠραίου καὶ τῆς τέχνης. Μεταξὺ τῶν πολλῶν προτερημάτων τὰ ὁποῖα εἶχε ἦτο ὅτι ἦτο εἰς ἄκρον ἐλεήμων· ἐνθυμούμαι μάλιστα τὸ ἐξῆς περιστατικόν. Ἦτο μίᾳ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῶν Ἀπόκρου καὶ ἐπήγα νὰ τὸν ἰδῶ σπῆτι του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξήρχετο· ἔκανε ἓνα χρυσο διαπεραστικόν· μοῖ εἶπεν ὅτι ἦτο ὀλίγον ἀδιάθετος καὶ ἂν ἤθελα νὰ τὸν συντροφεύσω μέχρι τοῦ σπουδαστηρίου του διὰ νὰ μοῦ δεῖξῃ τὰς νεοεθούτας ἐγχαράξεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῶν ἄλλων μεγάλων συναδέλφων του. Κατεβαίναμεν πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Χιλιῶν καὶ ἐφυσῶσε πολὺ· ἐκεῖ μὰς σταματᾷ ἓνας πτωχός· στέκεται, ξεκουμπώνεται καὶ τοῦ δίδει σόλδια τινα, παρακάτω τρέχει ἄλλος, πάλιν τὰ ἴδια. Ἀλλὰ τοῦ λέγω, διδάσκαλε, εἰσθε κρυμμένοι καὶ νὰ στέκεσθε νὰ ξεκουμπόνεσθε κάθε στιγμὴν; Αἶ, παιδί μου, μοῖ λέγει, τοὺς ἔχω μαθημένους τοὺς καυμένους, ἡ δυστυχία τους πόσαις φοραῖς δὲν μ' ἐνέπνευσε εἰς τὰς συνθέσεις μου.

Καὶ μήπως δὲν ἔλεγεν ἀλήθεια; πῶς θὰ ἡμποροῦτε ἂν δὲν ἤσθάνετο πρᾶγματι καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων νὰ κάμῃ τοὺς ἀναπήρους καὶ δυστυχεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Θεοανθρώπου,

Ὁ Μορέλλης ποτὲ δὲν ἔκαμνε τι ἂν δὲν ὦριζε ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοῦ ἐχρειάζετο. Ἐνθυμούμαι ὅτι συνέθετε τὸ Ἄσμα τῶν ἀσμάτων (σχέδιον διὰ τὴν ὀλλανδικὴν γραφὴν) καὶ προσεπάθει ἐπὶ 15 ἡμέρας νὰ εὗρῃ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατον· τὰ κοινὰ μοδέλλα δὲν ἤνθουν οὔτε τὴν στάσιν, οὔτε τὸ αἰσθημα τὸ ὁποῖον ἤρμοζεν εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν. Ἦλθε μίαν ἡμέρα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ μοῖ εἶπε τὴν στενοχωρίαν του· «Θέλεις, μοῦ λέγει, νὰ μοῦ χρησιμεύσῃς ὡς μοδὲλο, διότι εἰμαι βέβαιος ὅτι θὰ πάμε καλά, ἄλλως τε ἔχεις τὸν τύπον τὸν ἀνατολικόν». Ἐδέχθη προθύμως, εἰτήθημεν εἰς τὴν τυροῦσαν ἀμαξάν καὶ διηρθύθημεν εἰς τὴν ὁδὸν Εἰρήνης, ἀρ. 37 ὅπου ἦτο τὸ σπουδαστήριόν του· κάτω ἐπερίμενε ὁ καθηγητὴς Βέτρη (καθηγητὴς τοῦ γυμνοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν) καὶ τὸ παλαιόν του μοδὲλο, Τσελιντάνο τὸ ὄνομα, με τὸ ὁποῖον εἰργάσθη 33 ὀλόκληρα ἔτη. Ἐνεδύθη ἀνατολίτικον πορφυροῦν χιτῶνα ἔβαλα ἓνα ἄπρο φέσιον μικρὸν καὶ μοῖ εἰδείξεν εἰς δύο γραμμὰς ἀπάνω εἰς ἓνα κομμάτι χαρτί, τὴν στάσιν ἣν ἐπεθύμει πρὸ τόσου καιροῦ. Ἐρρίφθη τότε ἐπάνω εἰς ἐσωριασμένα μαξιλάρια, τάπητας, ἐνδύματα κτλ. τὰ ὁποῖα, ἐσχηματίζαν εἶδος ὑψηλοῦ διδασκαίου καὶ ἔλαβα τὴν ἀρμόζουσαν στάσιν· «Ἀκριβῶς ὅτι ἐζητοῦσα» εἶπε καὶ ἤρξισ μαζὺ με τὸν Βέτρη νὰ σχεδιάζω. Ἀκίνητος ἤρξισαν ὦραν, με τεταμένον τὸν ἀριστερόν βραχίονα ἤρξισα νὰ κουράζωμαι, ὅποταν ἐσταματήσῃ τὴν ἐργασίαν. Μοῖ εἰδείξαν τὸ σχέδιον· δὲν εἰμαι εἰς θέσιν ἐγὼ νὰ εἰπῶ τι διὰ τὸ ἀριστοτέγγημα ἐκεῖνο, ἐθαύμαζα μόνον σιωπηλῶς· παρητήθε ἀρεκτὴ ὦρα ὅποταν μοῖ παρετήρησε ὁ διδάσκαλος ὅτι ἡ θερμάστρα ἐσβυσε· τότε ἐνόησα ὅτι ἤμην με τὸν πορφυροῦν χιτῶνα καὶ τὸ ἀνατολίτικο φεσάκι.

Πολλὰ, μὰ πολλὰ φίλτατέ μου, μοῦ ἔφερε στὸ νοῦ τὸ θλιβερόν συμβάν καὶ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν τελευταίαν ἡμέραν ὅτε μετέβην νὰ τὸν εὗρῶ ὅπως τὸν εὐχαριστήσω καὶ ἀποχαιρετήσω εἰς τὸ Μουσεῖον (Museo industriale) ὅπερ εἶχε ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του. Ἔμεινα πλέον τῆς ὥρας καὶ ἦτο πολὺ εὐχαριστικὸς διότι ἐπήρα τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ γυμνοῦ τοῦ ἐφίλησα τὴν χεῖρα, με ἠσπάσθη καὶ μοῖ εἶπε τὰ ἐξῆς· «Νὰ σκέπτεται ἓνα χρόνον καὶ νὰ ἐκτελῆς εἰς 8 ἡμέρας, καὶ πρόσεχε ὅσο εἴμπορεῖς νὰ ἀποφουγγῆς εἰς τὴν τέχνη τὴν μόδα καὶ τὸ ἐμπόριον». Λέξεις βγαλμένες ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς τέχνης.

Σὲ φίλῳ

ΕΠΑΜ. Α. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

— Κοινῶ ἐράνω θὰ ἐγερεθῆ ἐν Παλέρμῳ ἀνδριάς εἰς τὸν Κρίσπην.

ΕΛΛΑΣ

Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς ἀνεγερσίν τοῦ βήθρου ἐφ' οὗ θὰ στηθῆ ἐν Αἰθήναις ὁ ἀνδριάς τοῦ Κολοκοτρώνη ἐπιτροπὴν ἀπεστάλησαν 12 ἐν ὄλῳ σχέδια διαφόρων καλλιτεχνῶν, ἐξ ὧν ὀκτώ ἐκ Παρισίων. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεθεύσα ἐξέλεξε πρὸς βράβευσιν τὰ σχέδια τοῦ βήθρου τὰ ἐκπονηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξ. Νικολοῦδη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶς ὁποῖων θὰ χαρκαθῶσιν αἱ πλευραὶ τοῦ βήθρου. Ἡ πρὸς τοῦτο ἤρξισεν ἤδη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ. Σώχου. Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ ἀνδριάντος θὰ γείνη κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον, τὰ δὲ ἀποκαλυπτήρια τὴν 25 Μαρτίου. Τὸ ἄγαλμα θὰ στηθῆ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

— Τὸ Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν θὰ εὐρυνθῆ διὰ κατασκευῆς νέας πέτρυγος, μὴ ἐπαρκούντος τοῦ σημερινοῦ χώρου ὅπως περιλάβῃ πάσας τὰς ἀρχαιότητας.

— Ἐν Κερκύρα ἐγένετο διαγωνισμὸς ἐκ τοῦ Πεντακτακτοῦ κληροδοτήματος πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἰταλίαν ἐνὸς νέου πρὸς σπουδὴν τῆς ζωγραφικῆς ἄντι 150 φρ. χρ. μηνιαίως. Τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπέτελεσαν οἱ κ.κ. Μποκατσιόμπερς, Γαλλινῶς καὶ Σαμαρτζῆς. Διηγωνίσθησαν τρεῖς, ἐπέτυχε δὲ ὁ κ. Στέφανος Τριβώλης, ὅστις καὶ ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Ρώμην.

— Ἡ δεσποινὴς Φλωρᾶ ἐφιλοτέγχνησε τρία νέα σχεδιογράφηματα ἐμπνευσθέντα ἐκ νεωτάτου διηγήματος τοῦ κ. Δ. Γ. Καλογεροπούλου «Τὸ πείσμα», ὁ δὲ κ. Φ. Ἀριστεὺς ἐτελείωσε τρεῖς ἄλλας εἰκόνας δι' ἕτερον διήγημα τοῦ ἰδιοῦ διηγηματογράφου ἐπιγραφόμενον «Τὰ νομικὰ ὑποδήματα». Αἱ εἰκόνας αὐταὶ θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰς «Ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς».

— Ὁ ἐν Αὐστρίᾳ διαμένων κ. Π. Ρώμας ἐγένετο ἀγωνοθέτης βραβεῖου πεντακασίον φιορινίων διὰ διαγωνισμὸν ζωγραφικῆς, προκυρηχθῆσόμενον ὑπὸ τῆς «Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων».

— Ἡ κατὰ τὸ προπαρελθόν ἔτος διακόψασα τὰ μαθήματα καλλιτεχνικῆ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖο σχολῆ τῶν κυριῶν, θὰ ἐπαναλάβῃ ἐφέτος αὐτά. Ἡ φοιτήσις τῶν κυριῶν ἔσται δωρεάν, θὰ διδάσκωσι δὲ οἱ κ.κ. Ροιλός, Λάντσας καὶ γλυπτικὴν ὁ κ. Βρούτος.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διακεκριμένου γλύπτου Γεωργίου Βιτάλη, θανόντος μετὰ βραχείαν ἀσθένειαν.

— Ὁ κ. Γ. Ἰακωβίδης, ὅστις ὡς γνωστὸν ἤρξατο τοῦ καλλιτεχνικοῦ του σταδίου διὰ τῆς γλυπτικῆς, ἐπεξεργάζεται ἐπὶ πηλοῦ προτομὴν τοῦ διαπρεποῦς ζωγράφου κ. Λύτρα. Ἡ προτομὴ θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τοῦ «Παρνασσοῦ».

